

«Ми маємо надати допомогу тим, хто справді її потребує» – бізнесмен-місіонер

Василь Стойка, бізнесмен-місіонер, виступив на урочистому заході, який проходив у Львівському державному палаці естетичного виховання учнівської молоді. Він поділився своєю роботою у країнах третього світу. «Зазвичай я збираю по 5-10 тисяч слухачів, цього разу їх виявилось трохи менше, але слава Богу, що вони почують те, що мабуть їх вразить».

Василь почав з розповіді про своє життя. Сам він родом із Закарпаття. В Чехію переїхав близько двадцяти років тому. Василь добре пам'ятає як заробив свій перший мільйон і як вправно витрачав його. «Здавалося, немає країни, яку я не відвідав. Бачив найкрасивіші місця земної кулі. Польоти лише бізнес-класом, розкішні авто, капітанські номери кораблів, готельні апартаменти з позолоченими стінами – все було у моєму розпорядженні».

Він мав матеріальні блага і здоров'я. Але у 2005 році у Василя виявили пухлину мозку. За прогнозами лікарів жити залишалося два тижні. Операції, декілька років кошовного лікування, спад у бізнесі... Та змінювати спосіб життя він не збирався. Переломним став 2008 рік, коли Василь познайомився зі служителем Адвентистської церкви.

«Що в моєму житті привело до Бога – це знайомство з однією сім'єю, яка просто молилася за мене і мою дружину, допомагала і вела нас до Бога».

Клініки Швейцарії, Америки, неймовірні гроші, вкладені в лікування результату не дали, а заснований адвентистами оздоровчий центр "Наш дім" змінив його життя. Василь почав жити за новими принципами й разом з дружиною через водне хрещення уклав заповіт з Богом.

Вперше він відвідав африканський континент як турист, з товаришем Дмитром Зубковим. Там надіявся побачити лемурів. Друга поїздка відбулася в Уганду. Через три тижні перебування там, вони поїхали в одну сільську школу, де навчалось 200-250 дітей. Їх налякали умови, в яких навчаються і живуть діти. Дякуючи Богу Адвентистське агентство допомоги та розвитку забезпечує цих дітей їжею.

«Я зрозумів, що ми можемо зробити для тих дітей щось ліпше. Ми почали своїми силами будувати школу. Ця будівля нам коштувала 1410 євро. Тоді я пообіцяв Богу, що скільки буде моїх сил, стільки буду їхати в ці далекі країни Африки». Уже вісім років поспіль Василь відвідує Уганду, Танзанію, інші країни африканського континенту та Мадагаскар.

Його слова звучали проникливо і справляли неабияке враження на слухача. Особливо мене вразила розповідь про дівчинку років дванадцяти. Після чергового вечора місійної роботи, до нього підійшла дівчинка і запросила в гості. Її дитячий, глибокий погляд та наполегливість не змогли залишити його байдужим і, не зважаючи на свою зайнятість, він знайшов вільний час.

Це селище, якщо його можна так назвати, охоплювало малу територію, на якій було розкладено декілька наметів. В одному з них жила та дівчинка із своєю мамою. Коли він увійшов всередину, там було декілька перегородок. Минаючи їх, побачив літніх чоловіків за випивкою, а в крайній «кімнатці» ту саму дівчинку із своєю мамою. Вони спілкувалися на різні теми. Василь зрозумів, що дитина дуже хоче вчитися на що почув від мами те, що шокувало весь зал і його в свій час: «Я не забороняю вчитися своїй дочці, але вона повинна заробляти гроші так як їх нема». З'ясувалося, що цей заробіток проходив в цьому самому наметі, обслуговуванням чоловіків тілом. Через два роки, коли Василь навідав дівчинку, вона вже була вагітною.

Ми живемо у сучасному, цивілізованому світі, маємо усі умови: електрику, природній газ, централізовану воду і не абияку, а

фільтрована та не шкідлива для здоров'я. Але ми так і не навчилися цінувати кожен момент нашого життя. Ми зациклюємося на одвічних вирішеннях відносин, не можемо уступити іншим.

«Є ті, хто справді потребує нашої допомоги і ми маємо надати їй». Після цих слів пройшов збір коштів для дітей з Львова, які мали серйозні вади зі здоров'ям. В кінці програми опікуни висловили подяку, потім присутні насолодилися музикою зведеного адвентистського хору громад Львова, яка не тільки розслабляла присутніх, але й подарувала надію на прихід нашого Господа і Спасителя у славі небесній.

Анатолій Дайнаускас